Den Europæiske Unions Tidende

DA L-udgaven

2025/1534

23.7.2025

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2025/1534

af 18. juli 2025

om midlertidige fravigelser af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2016/399 for så vidt angår gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 66, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 ([2]) om oprettelse af ind- og udrejsesystemet skal Kommissionen fastsætte den dato, hvor ind- og udrejsesystemet skal sættes i drift, forudsat at visse betingelser er opfyldt.

(2) Kommissionen har ikke modtaget alle underretninger i henhold til artikel 66, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/2226, hvilket er en af betingelserne for at træffe afgørelse om idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet.

(3) Forordning (EU) 2017/2226 giver kun mulighed for fuld idriftsættelse, hvilket kræver, at alle medlemsstaterne begynder at anvende ind- og udrejsesystemet fuldt ud på alle tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af registrering i ind- og udrejsesystemet, og anvender ind- og udrejsesystemet samtidigt ved alle deres grænseovergangssteder. En fuld idriftsættelse af alle ind- og udrejsesystemets funktioner ved alle grænseovergangssteder samtidigt udgør imidlertid en risiko for ind- og udrejsesystemets modstandsdygtighed som helhed og for passagerstrømmene ved de ydre grænser.

(4) Med henblik på at sikre en gnidningsløs igangsættelse af ind- og udrejsesystemet, lette den rettidige udrulning heraf i alle medlemsstater, give medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at begynde at anvende ind- og udrejsesystemet inden for en klart defineret periode og lette de tekniske og operationelle tilpasninger, når de påbegynder driften af ind- og udrejsesystemet, er det nødvendigt at fastsætte regler for en gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, under hvilken medlemsstaterne bør kunne vælge en faseinddelt udrulning af ind- og udrejsesystemet. For at sikre, at disse tilpasninger tager højde for potentielle rejsestrømme og sæsonbestemte spidsbelastninger, idet det samtidig tages i betragtning, at den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet også kunne have en vis indvirkning på medlemsstaterne i form af en øget arbejdsbyrde ved grænseovergangsstederne, bør en sådan gradvis idriftsættelse have en begrænset varighed på 180 dage.

(5) For at muliggøre en gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet er det nødvendigt midlertidigt at fravige visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2016/399 ([3]). Andre regler i forordning (EU) 2017/2226, som ikke berøres af nærværende forordning, finder anvendelse som fastsat i nævnte forordning. Navnlig finder reglerne i forordning (EU) 2017/2226 anvendelse på de oplysninger, der registreres i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, og disse oplysninger anses derfor for at være pålidelige og nøjagtige. Nærværende forordning berører desuden ikke gyldigheden af de underretninger, som medlemsstaterne allerede har foretaget i henhold til artikel 66, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/2226.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 8.7.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.7.2025.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj).

(6) Medlemsstater, der ikke har til hensigt at anvende ind- og udrejsesystemet fuldt ud fra den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet påbegyndes, bør ved et eller flere grænseovergangssteder eller i en eller flere baner ved sådanne grænseovergangssteder gradvist begynde at anvende ind- og udrejsesystemet til ved ind- og udrejse at registrere oplysninger om de tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af registrering i ind- og udrejsesystemet. Hvis det er muligt og relevant, bør medlemsstaterne gennemføre dette med en kombination af grænseovergangssteder ved luft-, land- og søgrænser. For at sikre en kontrolleret idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet og for bedre at kunne forvalte og undgå potentielle lange ventetider ved grænserne bør medlemsstaterne, hvor det er relevant, og hvis det er nødvendigt, anvende alle af ind- og udrejsesystemets funktioner gradvist og gradvist registrere oplysninger om alle de tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af registrering i ind- og udrejsesystemet. For at sikre fuld anvendelse af ind- og udrejsesystemet ved alle grænseovergangssteder i unionen bør en gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, når medlemsstaterne vælger en sådan, gennemføres i faser, for hvilke der skal fastsættes minimumskrav, som medlemsstaterne skal opfylde. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fremskynde gennemførelsen på nationalt plan eller påbegynde driften af ind- og udrejsesystemet fuldt ud fra idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. Den gradvise behandling af oplysninger i ind- og udrejsesystemet bør foretages under nøje overholdelse af de registreredes rettigheder som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([4]) og bør hverken direkte eller indirekte føre til nogen form for forskelsbehandling eller profilering som omhandlet i nævnte forordning. Hvor det er nødvendigt, bør Kommissionen i samråd med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse give yderligere praktisk vejledning i behandling af personoplysninger i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse.

(7) For at fremme en gnidningsløs anvendelse af ind- og udrejsesystem bør Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 ([5]), udarbejde en overordnet udrulningsplan med henblik på at vejlede medlemsstaterne og Europol om planlægningen og gennemførelsen af anvendelsen af ind- og udrejsesystem under den gradvise idriftsættelse (»eu-LISA's overordnede udrulningsplan«). eu-LISA bør stille denne plan til rådighed for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne og Europol. Denne plan bør bekræfte målene for ydeevne og tilgængelighed for ind- og udrejsesystemets centrale system samt strategien vedrørende potentielle mindre, større og blokerende funktionsfejl, bør indeholde procedurer til brug i nødsituationer og bør give vejledning til medlemsstaterne og Europol i, hvordan ind- og udrejsesystemets' centrale system fungerer. Planen bør vedtages af eu-LISA's bestyrelse. Medlemsstaternes beslutninger om at påbegynde eller fremskynde idriftsættelsen bør tage hensyn til eu-LISA's overordnede udrulningsplan.

(8) For at fremme en gnidningsløs anvendelse af ind- og udrejsesystemet bør hver medlemsstat udarbejde en national udrulningsplan i samråd med Kommissionen og eu-LISA og sende denne plan til Kommissionen. For hver fase af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet bør de nationale udrulningsplaner indeholde oplysninger om de fastsatte tærskler og krav, navnlig: i) den forventede dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet vil være i drift ved grænseovergangsstederne, ii) den forventede procentdel af det anslåede antal grænsepassager, der skal registreres i ind- og udrejsesystemet, ud af det samlede antal tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af registrering i ind- og udrejsesystemet, og iii) hvor de finder anvendelse, de biometriske funktioner, der forventes anvendt ved grænseovergangsstederne. eu-LISA bør vurdere, hvorvidt de nationale udrulningsplaner i teknisk henseende er i overensstemmelse med eu-LISA's overordnede udrulningsplan, og bør bekræfte, at de ikke indeholder tekniske mangler, der kunne forsinke idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet yderligere. Kommissionen bør tage stilling til den overordnede sammenhæng i alle nationale udrulningsplaner, og hvorvidt hver national udrulningsplan overholder de tærskler og krav, der er fastsat i denne forordning. Ved udarbejdelsen af deres nationale udrulningsplaner opfordres medlemsstaterne til, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, at koordinere med operatørerne af infrastrukturen, hvor grænseovergangssteder befinder sig. Hvis en medlemsstat planlægger at påbegynde idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet eller at anvende dets biometriske funktioner ved et bestemt grænseovergangssted, bør den pågældende medlemsstat underrette operatørerne af infrastruktur, hvor det pågældende grænseovergangssted befinder sig, herom. For at overvåge overholdelsen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet bør medlemsstaterne forsyne Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og eu-LISA med månedlige rapporter om gennemførelsen af deres nationale udrulningsplaner. Sådanne månedlige rapporter bør pege på afvigelser og korrigerende foranstaltninger, hvor sådanne var nødvendige for at overholde tærsklerne og kravene i denne forordning. Kommissionen bør facilitere medlemsstaternes fremlæggelse af koncise nationale udrulningsplaner og månedlige rapporter.

(9) I betragtning af at de oplysninger, der registreres i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, kunne være ufuldstændige, bør tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter systematisk stemples ved ind- og udrejse i denne periode. De nationale myndigheder bør tage hensyn til, at registreringer af ind- og udrejser

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1726/oj).

eller af nægtelser af indrejse muligvis er ufuldstændige. I fald der ikke findes nogen relevante oplysninger fra ind- og udrejsesystemet, bør de nationale myndigheder anse stempler for at have forrang. I fald der mangler et stempel, bør de nationale myndigheder anse de oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, for at have forrang. Hvis der er uoverensstemmelse mellem den individuelle sagsmappe, der indeholder biometriske oplysninger, og stemplet, bør de anse oplysningerne fra ind- og udrejsesystemet for at have forrang. Hvis der er uoverensstemmelse mellem den individuelle sagsmappe uden biometriske oplysninger og stemplet, eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, eller i forordning (EU) 2017/2226, bør de nationale myndigheder fra sag til sag beslutte, om stemplet eller oplysningerne fra ind- og udrejsesystemet har forrang.

(10) I betragtning af at de oplysninger, der registreres i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, kunne være ufuldstændige, bør de nationale myndigheder ikke tage hensyn til resultaterne fra den automatiske beregningsmekanisme om den maksimale resterende varighed af det tilladte ophold for tredjelandsstatsborgere, der er registreret i ind- og udrejsesystemet. Tilsvarende bør de nationale myndigheder, når de udfører deres opgaver, ikke tage hensyn til den automatiske mekanisme for at fastslå eller markere manglen på udrejseregistreringer efter datoen for udløbet af et tilladt ophold eller til de registreringer, i henhold til hvilke den maksimale varighed af det tilladte ophold er overskredet, eller til de genererede lister over personer, der er blevet identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet.

(11) For at give medlemsstaterne den fornødne tid til at tilpasse sig til idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet bør det i de første 60 dage efter den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet ikke være obligatorisk at anvende biometriske funktioner ved grænseovergangssteder. Medlemsstaterne opfordres dog til at gøre brug af disse funktioner i denne periode for at understøtte en gnidningsløs operationel overgang og muliggøre rettidig opdagelse og løsning af problemer med gennemførelsen. Senest den 90. dag regnet fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet bør medlemsstaterne anvende ind- og udrejsesystemet med biometriske funktioner ved mindst halvdelen af deres grænseovergangssteder. Afgivelse af biometriske oplysninger bør ikke være en indrejsebetingelse for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af registrering i ind- og udrejsesystemet, ved grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes uden biometriske funktioner.

(12) For at imødekomme behovet for gradvist at anvende ind- og udrejsesystemet med biometriske funktioner ved grænseovergangssteder bør den biometriske verifikation af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af registrering i ind- og udrejsesystemet, kun foretages ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes med biometriske funktioner.

(13) For at sikre sammenhæng, hvad angår interoperabiliteten mellem visuminformationssystemet (VIS) som indført ved Rådets beslutning 2004/512/EF [6], og ind- og udrejsesystemet bør der kun være direkte adgang til VIS ved grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet ikke anvendes. Ved grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, bør grænsemyndighederne gøre brug af interoperabiliteten mellem ind- og udrejsesystemet og VIS.

(14) Tredjelandsstatsborgere, hvis oplysninger skal registreres i ind- og udrejsesystemet, bør informeres om deres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med behandlingen af deres oplysninger i form af en skabelon, som fastsat i artikel 50, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2226. I de oplysninger, der skal gives til disse tredjelandsstatsborgere, bør der henvises til den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Disse tredjelandsstatsborgere bør i skabelonen informeres om deres forpligtelse til at afgive biometriske oplysninger ved grænseovergangssteder, hvor denne forpligtelse udgør en betingelse for at få indrejse, om konsekvenserne af ikke at afgive biometriske oplysninger, om, at det ikke vil være muligt for dem at kontrollere den resterende varighed af det tilladte ophold på automatisk vis, samt om muligheden for at anvende værktøjet til beregning af kortvarige ophold, der er tilgængeligt på Kommissionens websted.

(15) For at afspejle den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet bør Kommissionen regelmæssigt gennemgå oplysningerne på ind- og udrejsesystemets websted og tilpasse dem, når det er nødvendigt.

(16) Kommissionen bør under inddragelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse tilpasse det informationsmateriale, som er udarbejdet i forbindelse med artikel 51 i forordning (EU) 2017/2226, med henblik på gennemførelse af den oplysningskampagne, der ledsager den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

(17) Under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet vil webtjenesten, som er omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226, ikke gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere elektronisk at kontrollere den nøjagtige varighed af deres tilladte ophold.

[6] Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS) (EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2004/512/oj).

(18) Denne forordning berører ikke de forpligtelser, der påhviler luftfartsselskaber, søtransportvirksomheder og internationale transportvirksomheder, der transporterer grupper til lands med bus, jf. artikel 26, stk. 1, i konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ([7]) (»konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen«) og Rådets direktiv 2001/51/EF ([8]). I den forbindelse bør transportvirksomhederne kontrollere stemplerne i rejsedokumenter. For at sikre effektiv kommunikation med transportvirksomheder om den forskelligartede anvendelse af ind- og udrejsesystemet ved grænseovergangsstederne, som i sidste ende er til gavn for de rejsende, er det afgørende for medlemsstaterne at være åbne om anvendelsen af ind- og udrejsesystemet ved deres grænseovergangssteder.

(19) Artikel 22 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 12a i forordning (EU) 2016/399 indeholder bestemmelser om en overgangsperiode og overgangsforanstaltninger for idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. Med henblik på at muliggøre en gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet er det nødvendigt at fravige disse artikler for at sikre, at overgangsperioden og overgangsforanstaltningerne først finder anvendelse efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Denne fravigelse bør ophøre med at finde anvendelse fem år og 180 dage efter den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

(20) For at sikre, at de nationale myndigheder og Unionens agenturer i forbindelse med udførelsen af deres opgaver ikke træffer afgørelser udelukkende på grundlag af de oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, bør de tage hensyn til, at de individuelle sagsmapper i ind- og udrejsesystemet kunne indeholde ufuldstændige datasæt. Denne fravigelse bør ophøre med at finde anvendelse fem år og 180 dage efter den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226 for at afspejle den femårige lagringsperiode for datasæt, for hvilke udrejseregistreringen mangler som fastsat i nævnte forordnings artikel 34, stk. 3. Ind- og udrejseregistreringer, der oprettes under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, bør ikke anvendes til automatisk rapportering eller til automatiske processer, herunder automatiseret søgning fra det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 ([9]).

(21) Når medlemsstaterne sikrer overholdelsen af bestemmelserne i forordning (EU) 2017/2226 om ændring af oplysninger og sletning af oplysninger før tid, bør de supplere de ufuldstændige oplysninger i det omfang, det er muligt som følge af den begrænsede tilgængelighed af de datasæt, der er blevet registreret i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

(22) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ([10]), bør ikke tilgå oplysninger, der er blevet registreret i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, til at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger, eftersom oplysningernes ufuldstændighed kunne føre til vildledende risiko- og sårbarhedsvurderinger.

(23) For at sikre en effektiv forvaltning af de ydre grænser under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet bør følgende regler finde anvendelse. Ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet ikke anvendes, bør ind- og udrejsekontrollen foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399 i den affattelse, som finder anvendelse dagen før den dato, fra hvilken ind- og udrejsesystem skal sættes i drift som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226. Ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, bør der foretages ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2016/399 samt de specifikke fravigelser af nævnte forordninger, som fastsættes i nærværende forordning, for så vidt angår verifikation ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes uden biometriske funktioner, for at muliggøre en gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Denne ind- og udrejsekontrol bør foretages, uden at det berører verifikation af visumindehavere ved hjælp af fingeraftryk i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 ([11]).

([7]) EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj.

([8]) Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj).

(24) For at muliggøre en effektiv tilpasning af de tekniske og organisatoriske ordninger under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet i hver medlemsstat og for at håndtere tilfælde af svigt af ind- og udrejsesystemets centrale system, af de nationale systemer eller af kommunikationsinfrastrukturen, der i væsentlig grad forstyrrer driften af ind- og udrejsesystemet, eller for at håndtere ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved et grænseovergangssted bliver uforholdsmæssigt lang, bør alle medlemsstater, uanset om de begynder at anvende ind- og udrejsesystemet fuldt ud eller gradvist, have mulighed for helt eller delvist at suspendere driften af ind- og udrejsesystemet ved visse grænseovergangssteder under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Medlemsstaterne bør udelukkende benytte denne mulighed, når en sådan suspension er strengt nødvendig, og så kortvarigt som muligt. I tilfælde af delvis suspension bør registreringen af biometriske oplysninger i ind- og udrejsesystemet suspenderes. I tilfælde af fuldstændig suspension bør der ikke registreres oplysninger i ind- og udrejsesystemet. En sådan suspension bør ikke berøre forpligtelserne med hensyn til tidsplanen for den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, men kan midlertidigt berøre registreringstærsklerne.

(25) For at afbøde yderligere risici i forbindelse med anvendelsen af ind- og udrejsesystemet med biometriske funktioner bør alle medlemsstaterne under ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved et grænseovergangssted bliver uforholdsmæssigt lang, have mulighed for at suspendere registreringen af biometriske oplysninger i ind- og udrejsesystemet efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. En sådan suspension bør være mulig i en begrænset periode på 90 dage efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Denne periode bør automatisk forlænges med 60 dage, hvis mindre end 80 % af de individuelle sagsmapper, der er blevet registreret i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, indeholder biometriske oplysninger.

(26) eu-LISA bør udarbejde rapporter om statistikkerne over anvendelsen af ind- og udrejsesystemet, som bør tjene til at evaluere ind- og udrejsesystemets ydeevne, vurdere medlemsstaternes overholdelse af eu-LISA's overordnede udrulningsplan og af de nationale udrulningsplaner, identificere områder, der kan forbedres, overvåge overholdelsen af denne forordnings krav om den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet og støtte beslutningstagningen vedrørende videreudvikling og optimering af ind- og udrejsesystemet. I overensstemmelse med artikel 63, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226 skal eu-LISA derudover offentliggøre statistikker over anvendelsen af ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse. eu-LISA bør endvidere fortsat regelmæssigt aflægge rapport til eu-LISA's bestyrelse. eu-LISA's programstyringsråd bør overvåge den gradvise idriftsættelse.

(27) Det forberedende arbejde i forbindelse med eu-LISA's overordnede udrulningsplan og de nationale udrulningsplaner bør iværksættes senest på datoen for denne forordnings ikrafttræden. eu-LISA's overordnede udrulningsplan og de nationale udrulningsplaner bør tage hensyn til den dato, fra hvilken ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226. Alle betingelserne i nævnte artikel skal være opfyldt i god tid, således at Kommissionen kan vedtage afgørelsen om fastsættelse af datoen, fra hvilken ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes, inden det forberedende arbejde påbegyndes, og under hensyntagen til den køreplan for interoperabilitet, som Rådet godkendte den 5. marts 2025. Navnlig skal alle underretninger i henhold til nævnte forordnings artikel 66, stk. 1, litra c), modtages rettidigt af Kommissionen. Den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet bør begynde, og de i nærværende forordning fastsatte fravigelser bør finde anvendelse, fra den dato, fra hvilken ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226. Da nærværende forordning indeholder bestemmelser om midlertidige fravigelser, bør den ophøre med at finde anvendelse 180 dage fra nævnte dato. Bestemmelserne, hvorved der gives mulighed for fravigelser med hensyn til anvendelsen af overgangsperioden og overgangsforanstaltningerne som fastsat i forordning (EU) 2017/2226, om adgang til oplysninger fra ind- og udrejsesystemet, om transportvirksomheders verifikation af stempler i rejsedokumenter, samt bestemmelserne om suspension af ind- og udrejsesystemet bør dog finde anvendelse i en begrænset periode efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

(28) Målet for nærværende forordning, nemlig at fastsætte regler om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet og om fravigelser af forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2016/399 kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(29) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengen-reglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(30) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([12]). Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(31) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ([13]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([14]).

(32) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ([15]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([16]).

(33) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ([17]), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([18]).

(34) For så vidt angår Cypern, udgør bestemmelserne i denne forordning vedrørende VIS bestemmelser, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengen-reglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003. Driften af ind- og udrejsesystemet kræver, at der gives passiv adgang til VIS. Da ind- og udrejsesystemet kun skal anvendes af de medlemsstater, der opfylder betingelserne vedrørende VIS ved idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet, anvender Cypern ikke ind- og udrejsesystemet fra idriftsættelsen. Cypern skal tilsluttes ind- og udrejsesystemet, så snart betingelserne for proceduren i forordning (EU) 2017/2226 er opfyldt.

(35) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([19]) og afgav en udtalelse den 10. marts 2025.

(36) Denne forordning fastsætter strenge regler for adgang til ind- og udrejsesystemet såvel som de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for sådan adgang under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet og i en

([12]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([13]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([14]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([15]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

([16]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

([17]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

([18]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

nærmere angivet periode efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Den opretholder også enkeltpersoners ret til indsigt, berigtigelse, supplering, sletning og klageadgang, navnlig retten til domstolsprøvelse og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandlingen af oplysninger fra ind- og udrejsesystemet. Denne forordning overholder derfor de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed, forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde, retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, beskyttelsen af personoplysninger, retten til ikkeforskelsbehandling, børns rettigheder, ældres rettigheder, integration af mennesker med handicap samt adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.

(37) Denne forordning berører ikke de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, som er oprettet i henhold til forordning (EU) 2017/2226, ved de medlemsstaters grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 4, og om midlertidige fravigelser af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2016/399.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226 anvendelse.

Desuden forstås ved:

1) »gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet«: den periode på 180 dage regnet fra den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226

2) »nationale myndigheder«: de myndigheder, der er omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2017/2226

3) »anslået antal grænsepassager«: en medlemsstats skøn over antallet af grænsepassager foretaget af de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226, for denne medlemsstat, baseret på det årlige gennemsnit af det samlede antal grænsepassager ved de grænser, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) 2017/2226, foretaget af tredjelandsstatsborgere, der indrejser i denne medlemsstat med henblik på et kortvarigt ophold, beregnet for de to kalenderår, der ligger forud for den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 3

Udrulningsplaner og rapportering

1. Senest den 25. august 2025 forelægger Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, samt Europol, en overordnet udrulningsplan for den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (»eu-LISA's overordnede udrulningsplan«) under hensyntagen til de tærskler og krav, der er fastsat i artikel 4, stk. 2-5. Planen skal understøtte en effektiv og kontinuerlig drift af ind- og udrejsesystemets centrale system ved at bekræfte målene for ydeevne og tilgængelighed for ind- og udrejsesystemets centrale system samt strategien vedrørende potentielle mindre, større og blokerende funktionsfejl, skal angive beredskabsprocedurer og skal give medlemsstaterne og Europol vejledning i, hvordan ind- og udrejsesystemets centrale system fungerer.

eu-LISA's overordnede udrulningsplan vedtages af eu-LISA's bestyrelse.

2. Senest den 24. september 2025 udarbejder hver medlemsstat i samråd med Kommissionen og eu-LISA en national udrulningsplan for den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (»den nationale udrulningsplan«) under hensyntagen til eu-LISA's overordnede udrulningsplan og sender denne plan til Kommissionen. Hvor en medlemsstat ikke begynder at anvende ind- og udrejsesystemet fuldt ud fra begyndelsen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, skal dens nationale udrulningsplan præcisere, hvordan de tærskler og krav, der er fastsat i artikel 4, skal overholdes.

eu-LISA vurderer, hvorvidt de nationale udrulningsplaner i teknisk henseende er i overensstemmelse med eu-LISA's overordnede udrulningsplan, og skal bekræfte, at de ikke indeholder nogen tekniske mangler, der kunne forsinke idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet yderligere. Kommissionen tager stilling til den overordnede sammenhæng i alle nationale udrulningsplaner, og hvorvidt hver national udrulningsplan overholder de tærskler og krav, der er fastsat i artikel 4.

Hvor en medlemsstat planlægger at idriftsætte ind- og udrejsesystemet eller at anvende dets biometriske funktioner ved et bestemt grænseovergangssted, underretter den pågældende medlemsstat operatørerne af infrastruktur, hvor det pågældende grænseovergangssted befinder sig, herom.

3. Fra den 30. dag regnet fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet forsyner medlemsstaterne Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og eu-LISA med månedlige rapporter, som bekræfter gennemførelsen af deres nationale udrulningsplaner eller peger på afvigelser og korrigerende foranstaltninger, hvor sådanne var nødvendige for at overholde tærsklerne og kravene i artikel 4.

4. Kommissionen faciliterer medlemsstaternes fremlæggelse af koncise nationale udrulningsplaner og månedlige rapporter.

5. På Kommissionens anmodning forsyner eu-LISA Kommissionen med de statistikker, der er nødvendige for, at Kommissionen kan overvåge gennemførelsen af eu-LISA's overordnede udrulningsplan og de nationale udrulningsplaner, i overensstemmelse med artikel 63, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2226.

6. Hvor det er nødvendigt, udsteder Kommissionen i samråd med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse yderligere praktisk vejledning om behandlingen af personoplysninger i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

Artikel 4

Gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet

1. Uanset artikel 66, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2226 anvender medlemsstaterne under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet dette system som fastsat i nærværende artikels stk. 2-6.

2. Fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet begynder hver medlemsstat at anvende ind- og udrejsesystemet på ind- og udrejser ved et eller flere grænseovergangssteder med, hvis det er muligt og relevant, en kombination af grænseovergangssteder ved luft-, land- og søgrænser til at registrere og lagre oplysninger om de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere. Senest den 30. dag regnet fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet skal hver medlemsstat registrere mindst 10 % af det anslåede antal grænsepassager for den pågældende medlemsstat i ind- og udrejsesystemet.

I de første 60 dage efter den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet kan medlemsstaterne anvende systemet uden biometriske funktioner, og de nationale myndigheder kan oprette og ajourføre individuelle sagsmapper uden biometriske oplysninger.

3. Senest den 90. dag regnet fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet anvender hver medlemsstat ind- og udrejsesystemet med biometriske funktioner ved mindst halvdelen af sine grænseovergangssteder. Hver medlemsstat registrerer mindst 35 % af det anslåede antal grænsepassager for den pågældende medlemsstat i ind- og udrejsesystemet. De individuelle sagsmapper for de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere, som er registreret i ind- og udrejsesystemet, skal indeholde biometriske oplysninger.

4. Senest den 150. dag regnet fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet anvender hver medlemsstat ind- og udrejsesystemet med biometriske funktioner ved alle sine grænseovergangssteder og registrerer mindst 50 % af det anslåede antal grænsepassager i den pågældende medlemsstat i ind- og udrejsesystemet.

5. Senest den 170. dag regnet fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet anvender hver medlemsstat ind- og udrejsesystemet med biometriske funktioner ved alle sine grænseovergangssteder og registrerer alle de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere i ind- og udrejsesystemet.

6. Nægtelser af indrejse, som besluttes ved et grænseovergangssted, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, registreres i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226.

Med henblik på dette stykke registreres nægtelse af indrejse med biometriske oplysninger, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes med biometriske funktioner, og hvor ind- og udrejsesystemet anvendes uden biometriske funktioner, registreres nægtelse af indrejse uden biometriske oplysninger.

7. Fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet anvender europol ind- og udrejsesystemet som fastsat i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 5

Andre fravigelser af forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2016/399

1. Ud over de i artikel 4 fastsatte regler, finder reglerne i nærværende artikel anvendelse under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, uanset hvordan medlemsstaterne vælger at påbegynde anvendelsen af ind- og udrejsesystemet.

2. Grænsemyndighederne stempler systematisk rejsedokumenter, der tilhører de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere, ved ind- og udrejse.

De stemplingsforpligtelser, der er omhandlet i artikel 42a, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, 5 og 6, i forordning (EU) 2016/399, finder tilsvarende anvendelse i de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet.

3. De nationale myndigheder, der er kompetente med henblik på de formål, der er fastsat i artikel 23-29, 31, 32, 34 og 35 i forordning (EU) 2017/2226, skal i forbindelse med indlæsning, ændring og sletning af og søgning i oplysninger i ind- og udrejsesystemet:

a) anse stempler for at have forrang, hvis der ikke findes relevante oplysninger fra ind- og udrejsesystemet

b) anse oplysninger fra ind- og udrejsesystemet for at have forrang:

   i) hvis der er uoverensstemmelse mellem den individuelle sagsmappe, der indeholder biometriske oplysninger, og stemplet, eller

   ii) hvis der mangler et stempel

c) beslutte fra sag til sag, hvorvidt stemplet eller oplysningerne fra ind- og udrejsesystemet har forrang:

   i) hvis der er uoverensstemmelse mellem den individuelle sagsmappe uden biometriske oplysninger og stemplet sat i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, eller

   ii) i tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226.

Nationale myndigheder og Europol må ikke træffe afgørelser, der kan være til skade for enkeltpersoner, udelukkende på det grundlag, at der ikke forefindes en registrering af den påståede ind- eller udrejse i ind- og udrejsesystemet.

4. Hvis der ikke er et stempel i rejsedokumentet, og der ikke i ind- og udrejsesystemet er oprettet en sagsmappe, for en tredjelandsstatsborgen, som befinder sig på en medlemsstats område, kan de nationale myndigheder formode, at tredjelandsstatsborgeren ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse eller ophold i medlemsstaterne.

Den formodning, der er omhandlet i første afsnit, finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der, uanset på hvilken måde, fremlægger troværdig dokumentation for, at de har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, eller at de er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold.

Den formodning, der er omhandlet i første afsnit, kan afkræftes, hvis tredjelandsstatsborgerne, uanset på hvilken måde, fremlægger troværdig dokumentation såsom transportbilletter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område eller for datoen for udløb af en tidligere opholdstilladelse eller et tidligere visum til længerevarende ophold, som viser, at de har opfyldt betingelserne vedrørende varigheden af et kortvarigt ophold.

Hvis den formodning, der er omhandlet i første afsnit, afkræftes, udfører de nationale myndigheder, der anvender ind- og udrejsesystemet, en eller flere af følgende opgaver i det omfang, det er tilladt i henhold til denne forordning:

a) oprettelse af en individuel sagsmappe for den pågældende tredjelandsstatsborger i ind- og udrejsesystemet, hvis det er nødvendigt

b) ajourføring af den seneste ind- og udrejseregistrering for den pågældende tredjelandsstatsborger ved at indlæse de manglende oplysninger

c) sletning af en eksisterende individuel sagsmappe for den pågældende tredjelandsstatsborger, hvis der skal foretages en sådan sletning i henhold til artikel 35 i forordning (EU) 2017/2226.

5. Grænsemyndighederne gør kun brug af den i artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes. Grænsemyndighederne fortsætter med at tilgå VIS direkte:

a) ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet ikke anvendes

b) dér, hvor ind- og udrejsesystemet suspenderes i henhold til nærværende forordnings artikel 7.

6. De nationale myndigheder og Europol skal se bort fra følgende:

a) resultaterne af den i artikel 11 i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede automatiske beregningsmekanisme, der giver oplysninger om den maksimale varighed af det tilladte ophold

b) den automatisk genererede liste over personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og konsekvenserne heraf, navnlig som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c) og h), artikel 12, stk. 3, artikel 16, stk. 4, artikel 34, stk. 3, artikel 50, stk. 1, litra i) og k), og artikel 63, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2017/2226.

7. Med henblik på artikel 45 og 48 i forordning (EU) 2017/2226 betragtes behandling af oplysninger fra ind- og udrejsesystemet, der er udført af medlemsstaterne i henhold til nærværende forordning, ikke som ulovlig eller som ikke overholdende forordning (EU) 2017/2226.

8. Verifikation af tredjelandsstatsborgeres identitet og tidligere registrering i henhold til artikel 23 i forordning (EU) 2017/2226 foretages for de i nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 og 2, omhandlede tredjelandsstatsborgere ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes med biometriske funktioner, herunder ved hjælp af selvbetjeningssystemer, hvor sådanne findes.

9. Ud over de specifikke oplysninger, der er omhandlet i artikel 50, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2226, og som medlemsstaterne skal tilføje i skabelonen med oplysninger til tredjelandsstatsborgere omhandlet i nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 og 2, om behandlingen af deres personoplysninger i ind- og udrejsesystemet, skal medlemsstaterne supplere denne skabelon på tidspunktet for oprettelsen af den pågældende persons individuelle sagsmappe, med følgende oplysninger:

»Bemærk venligst, at ind- og udrejsesystemet gradvis er ved at blive udrullet. I denne periode [fra den …] kan det ske, at dine personoplysninger, herunder biometriske oplysninger, ikke indsamles i ind- og udrejsesystemet ved alle medlemsstaternes ydre grænser. Hvis indsamling af disse oplysninger er et krav, og du vælger ikke at give dem, vil du blive nægtet indrejse. Under den gradvise udrulning vil dine oplysninger ikke automatisk blive føjet til en liste over personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet. Desuden vil du ikke kunne kontrollere, hvor meget længere du har tilladelse til ophold, ved at bruge ind- og udrejsesystemets websted eller det udstyr, der er tilgængeligt ved grænseovergangsstederne. Du kan kontrollere varigheden af dit tilladte ophold ved hjælp af værktøjet til beregning af kortvarige ophold, som findes på Europa-Kommissionens websted: https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/schengen/border-crossing/short-stay-calculator_da.

Efter den gradvise udrulning af ind- og udrejsesystemet vil dine personoplysninger blive behandlet som i øvrigt angivet i denne formular.«

10. Oplysningerne på ind- og udrejsesystemets websted, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, tilpasses af Kommissionen for at afspejle den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

11. Den oplysningskampagne, der er omhandlet i artikel 51 i forordning (EU) 2017/2226, og som ledsager idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet, skal afspejle de særlige forhold ved grænseovergangsstederne. Denne oplysningskampagne skal sikre, at de relevante oplysninger formidles til de berørte parter, og tage hensyn til de tærskler og krav, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 4. Kommissionen tilpasser med inddragelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse materialerne til denne oplysningskampagne inden for en rimelig tidsramme forud for den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Derudover skal Kommissionen fortsætte med at bistå medlemsstaterne med at udarbejde disse materialer.

12. Anvendelsen af artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 20 og 21 i forordning (EU) 2017/2226 samt anvendelsen af artikel 8, stk. 9, i forordning (EU) 2016/399 suspenderes.

13. Uanset artikel 22 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 12a i forordning (EU) 2016/399 finder overgangsperioden og overgangsforanstaltningerne i disse artikler anvendelse fra den første dag efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

14. Ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet ikke anvendes, foretages ind- og udrejsekontrollen i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399 i den affattelse, som finder anvendelse dagen før den dato, fra hvilken ind- og udrejsesystemet skal sættes i drift som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, foretages der ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2016/399.

Uanset dette stykkes andet afsnit finder artikel 6, stk. 1, litra f), nr. i), i forordning (EU) 2016/399 og de bestemmelser om verifikation af tredjelandsstatsborgere på grundlag af biometriske oplysninger udelukkende med henblik på ind- og udrejsesystemet, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), nr. ii), og artikel 8, stk. 3, litra a) og g), ikke anvendelse ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes uden biometriske funktioner.

Med henblik på denne forordning suspenderes anvendelsen af artikel 9, stk. 3, og artikel 12 i forordning (EU) 2016/399.

15. Uanset artikel 37 i forordning (EU) 2017/2226 fortsætter eu-LISA's programstyringsråd sine aktiviteter frem til afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Navnlig overvåger eu-LISA's programstyringsråd den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, herunder stabiliteten i ind- og udrejsesystemets centrale system, og anbefaler yderligere tiltag, hvor det er relevant.

Artikel 6

Adgang til oplysningerne fra ind- og udrejsesystemet

1. Der skal tages hensyn til den mulige ufuldstændighed af de oplysninger fra ind- og udrejsesystemet, der er registreret i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet, som følge af, at ind- og udrejsesystemet i denne periode er idriftsat i varierende grad i hver medlemsstat, som følger:

a) af de nationale myndigheder og Europol, når de tilgår ind- og udrejseregistreringer i ind- og udrejsesystemet i forbindelse med udførelsen af deres opgaver

b) af de nationale myndigheder, når de videregiver oplysninger fra ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 41 og 42 i forordning (EU) 2017/2226

c) af den centrale ETIAS-enhed med henblik på en verifikation som omhandlet i artikel 25a, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226

d) af de kompetente myndigheder, Kommissionen og relevante EU-agenturer med henblik på rapportering og statistikker i overensstemmelse med artikel 63 i forordning (EU) 2017/2226.

2. Under hele den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet skal transportvirksomheder kontrollere stemplerne i rejsedokumenter med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og i henhold til direktiv 2001/51/EF. Uanset artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226 kan transportvirksomheder begynde at anvende den webtjeneste, der er omhandlet i nævnte artikel, fra den 90. dag regnet fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet.

I en periode på 180 dage efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet skal transportvirksomheder ud over at anvende webtjenesten i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, fortsat kontrollere stemplerne i rejsedokumenter med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og i henhold til Rådets direktiv 2001/51/EF.

3. Ved opfyldelsen af de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 35 og 52 i forordning (EU) 2017/2226, for så vidt angår supplering af de personoplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, supplerer medlemsstaterne kun de relevante personoplysninger i det omfang, det er muligt under hensyntagen til den begrænsede tilgængelighed af de datasæt, der indsamles under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Hvor de finder anvendelse, skal der i den administrative afgørelse, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 52, stk. 4, henvises til de tærskler og krav, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 4, stk. 2-4, som gør det muligt at oprette ufuldstændige sagsmapper.

4. Uanset artikel 63, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/2226 har behørigt bemyndigede medarbejdere i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ikke adgang til at søge i de oplysninger, der er blevet registreret i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af systemet, med henblik på at foretage risikoanalyser eller sårbarhedsvurderinger.

Artikel 7

Suspension af ind- og udrejsesystemet

1. Under den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet kan medlemsstaterne helt eller delvis suspendere driften af ind- og udrejsesystemet ved visse grænseovergangssteder i tilfælde af svigt af ind- og udrejsesystemets centrale system, af de nationale systemer eller af kommunikationsinfrastrukturen, som i væsentlig grad forstyrrer driften af ind- og udrejsesystemet, eller under ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved et grænseovergangssted bliver uforholdsmæssigt lang.

I tilfælde af delvis suspension indsamler medlemsstaterne de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16-20 i forordning (EU) 2017/2226, med undtagelse af biometriske oplysninger.

I tilfælde af fuld suspension suspenderer medlemsstaterne fuldt ud anvendelsen af ind- og udrejsesystemet og undlader at indsamle nogen af de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 16-20.

I begge tilfælde underretter medlemsstaterne straks, og under alle omstændigheder senest seks timer efter, at suspensionen af driften af ind- og udrejsesystemet blev påbegyndt, Kommissionen og eu-LISA om årsagen til den delvise eller fuldstændige suspension af ind- og udrejsesystemet og den forventede eller faktiske varighed af suspensionen. Hvis det er relevant i betragtning af de lokale forhold ved grænseovergangsstederne, underretter medlemsstaterne operatører af infrastruktur, hvor grænseovergangsstederne befinder sig, og transportvirksomheder om suspensionen.

Når den situation, der førte til suspensionen, er ophørt, underretter medlemsstaterne straks Kommissionen og eu-LISA. I tilfælde hvor de har underrettet operatører af infrastruktur, hvor grænseovergangsstederne befinder sig, og transportvirksomheder om suspensionen, underretter medlemsstaterne dem om, at den situation, der førte til suspensionen, er ophørt.

2. I tilfælde af svigt af ind- og udrejsesystemets centrale system underretter eu-LISA straks Kommissionen og medlemsstaterne om årsagen til et sådant svigt og om dens forventede varighed. eu-LISA underretter også straks Kommissionen og medlemsstaterne, når svigtet er afhjulpet. Alle medlemsstaterne bekræfter straks over for Kommissionen og eu-LISA, at anvendelsen af ind- og udrejsesystemet er genoptaget.

3. I en periode på 90 dage efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet kan medlemsstaterne delvis suspendere driften af ind- og udrejsesystemet som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, ved et bestemt grænseovergangssted i højst seks timer under ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved et grænseovergangssted bliver uforholdsmæssigt lang. Under en sådan delvis suspension fritages medlemsstaterne for deres forpligtelse i henhold til artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226 for så vidt angår registrering af biometriske oplysninger. Medlemsstaterne underretter straks, og under alle omstændigheder senest seks timer efter, at den delvise suspension af ind- og udrejsesystemet blev påbegyndt, Kommissionen og eu-LISA om årsagen til suspensionen og dens forventede eller faktiske varighed.

4. Hvis mindre end 80 % af de individuelle sagsmapper, der er oprettet i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af systemet, indeholder biometriske oplysninger, forlænges den periode på 90 dage, der er omhandlet i stk. 3, automatisk med 60 dage.

5. Senest den 10. dag efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet forelægger eu-LISA Kommissionen statistikker, der gør det muligt for Kommissionen at kontrollere, hvorvidt den procentdel, der er omhandlet i stk. 4, er nået. Senest den 30. dag efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet underretter Kommissionen medlemsstaterne om resultatet af sin kontrol.

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Nærværende forordnings artikel 3 anvendes dog fra den 26. juli 2025.

2. Denne forordning ophører med at finde anvendelse 180 dage efter den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skalsættes i drift som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226. Følgende gør sig dog gældende:

a) artikel 5, stk. 13, og artikel 6, stk. 1, 3 og 4, ophører med at finde anvendelse 5 år og 180 dage efter den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal sættes i drift som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226

b) artikel 6, stk. 2, andet afsnit, ophører med at finde anvendelse 360 dage efter den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226

c) artikel 7, stk. 3 og 4, ophører med at finde anvendelse 330 dage efter den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226

d) artikel 7, stk. 5, ophører med at finde anvendelse 210 dage efter den dato, hvorfra ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2025.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	M. BJERRE
Formand	*Formand*